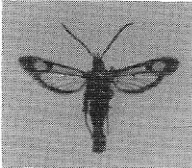

Korte mededeling

Over de voorkeur van het appelmugvlindertje, *Aegeria myopaeformis* BORKHAUSEN, voor zieke fruitbomen (Lepidoptera : Sesiidae)

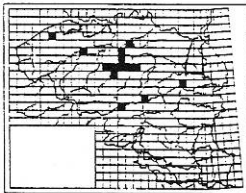
In juli 1983 werd in een tijdspanne van enkele dagen tweemaal het appelmugvlindertje (*Aegeria myopaeformis* BORKHAUSEN) waargenomen op sierstruiken in een tuin te Sint-Amandsberg (Oost-Vlaanderen). Op zoek naar een mogelijke broedboom in de omgeving werden ten slotte op een zieke hoogstamperelaar 22 pophuidjes aangetroffen, half uit de schors hangend op 10 à 25 cm boven de grond. Een gezonde perelaar in dezelfde tuin bleek niet aangetast, evenals een derde hoogstamperelaar, een perzikelaar en enkele appelaars die zich binnen een straal van zowat 100m erond bevonden.

Figuur 1 : *Aegeria myopaeformis* BORKHAUSEN, Dilbeek (Brabant), 22.VI.1990 (leg. W. TROUKENS).

De bewuste perelaar was el enkele jaren ziekelijk. Het jaar tevoren was hij sterk ingesnoeid teneinde een groeischeut te stimuleren, maar zonder merkbaar succes. In juli 1983, op het moment dat de pophuidjes werden aangetroffen, hing de schors onderaan in losse plakken rondom de stam. Toen later in de zomer van 1983 de boom getroffen werd door bacterievuur (pervuur), werden alle takken afgekapt om besmetting van de andere fruitbomen te vermijden, terwijl de stam bleef staan om later als beeldhouwhout te worden gebruikt. Hoewel ik deze buurt van Sint-Amandsberg reeds sinds 1976 frekwenteer, had ik het appelmugvlindertje daar nog nooit gezien. Bovendien werden gedurende meerdere jaren na 1983 alle fruitbomen in de omgeving zonder succes op pophuidjes gecontroleerd.

Vermits het vlindertje niet als oorzaak van de slechte toestand van de pereboom kan worden aangeduid, is het opmerkelijk dat juist de ene zieke fruitboom in de omgeving werd aangetast. W. TROUKENS deed een gelijkaardige waarneming te Anderlecht (Brabant) : tussen 1971 en 1975 werden daar in het totaal 4 appelmugvlindertjes waargenomen, steeds in de nabijheid van twee zieke hoogstamperelaars. Na het omhakken van die bomen werden geen exemplaren meer gezien. Pas op 22.VI.1990 werd opnieuw een *A. myopaeformis* gevangen in die streek, nl. te Dilbeek.

Kaart 1 : Verspreiding van *Aegeria myopaeformis* BORKHAUSEN in België (1898-1990) aan de hand van 25 vanggegevens.

Uit deze waarnemingen zou men kunnen opmaken dat *A. myopaeformis* alleen zieke fruitbomen als broedboom uitkiest, en geen gezonde bomen aantast. Dat het in beide gevallen om een perelaar ging, is waarschijnlijk toevallig. Dit wespvlindertje wordt op diverse soorten fruitbomen gevonden (appel, peer, kers, pruim), en ook meidoorn en lijsterbes worden als broedboom gemeld. Volgens ZEEGERS (1986) wordt *A. myopaeformis* in België weinig opgemerkt. Het meest recente verspreidingsonderzoek van de Belgische Sesiidae (TROUKENS 1979) vermeldt slechts 20 vangsten voor deze soort tussen 1898 en 1977. Vijf waarnemingen die sindsdien bekend zijn geraakt, werden op het verspreidingskaartje toegevoegd.

Bibliografie

- Troukens, W., 1979. Onze inheemse Sesiidae of Wespvlinders. - *Atalanta, Gent* 7 : 33-43.
Zeegers, T., 1986. De wespvlinders van Nederland en België. Jeugdbondsuitgeverij, 's Graveland.
(D. Verschuren, Staf Bruggenstraat 80, B-9110 Sint-Amandsberg)